

Vej at gaa, thi en Industri af den Art vil altid staa daarligst, naar Krisen kommer, naar der kommer Pengemangel, Erhvervsløshed o. s. v. Skulde der være Tale om ved offentlige Foranstaltninger at ophjælpe Industrier, maa der dog først og fremmest være Tale om de store, brede Produktionsgrene, dem, som er nødvendige, uundværlige, ikke specielle Luksusbrancher.

Jeg har omtalt Tobakken, jeg har omtalt Silke- og Fyrværkeritolden. Maa jeg sige et Par Ord om den foreslaaede Omsætnings-skat, som den kaldes, paa Automobile. En forhøjet Beskatning af nogle Luksusautomobiler er noget, som ikke vil volde Revolution i Arbejderklassen eller stærkt Oprør i det socialdemokratiske Parti. Men den Omsætnings-skat, der her er Tale om — en Skat for øvrigt af en meget ejendommelig Art, en Beskatning, der spiller stærkt ind ogsaa i de enkelte Medborgeres indbyrdes Forhold —, jeg spørger mig selv: Hvor bliver snart Kræfternes frie Spil af? Nu er det skam ikke eet eller to Skridt til Siden, nu er det en uendelig Række, det er et rent Tusindben, en umaadelig Mængde Skridt, det er snart saaledes, at Kræfternes frie Spil, som aldrig har været mere end en Frase — vi har som bekendt i dette Land ikke Lov til at farve vor Margarine, som vi vil, og har ikke Lov til at give den den Fedtprocent, man vil; man overvejer dette Spørgsmaal i Landstinget, der er stor Strid derom —, vi har vel aldrig haft Kræfternes frie Spil, men selv af Frasen kan der nu snart ikke være meget tilbage.

Her indfører man en Omsætnings-skat af Personautomobiler og Motorcykler, der endogsaa gør, at dette, at to Mennesker, to Medborgere her i Landet, bytter en Motorcykle eller et Ford-Automobil, bliver ophøjet til et offentligt Anliggende, det maa ikke længere være Genstand for Kræfternes frie Spil. I det Øjeblik disse to Medborgere ønsker at bytte Motorcykle, er det et offentligt Anliggende af den største Betydning; Statens finansielle Situation og vor Valutas Stilling er delvis bestemt deraf, om end kun minimalt. Jeg mener i det hele taget, at Valutasituationen kun minimalt bestemmes af disse Lovforslags Gennemførelse; men det er jo Finansministeren, der har sagt, at det er Valutaforanstaltninger, at denne Omsætningsafgift netop skal bidrage til at bedre vor Valuta. Grosserer Hansen og Fabrikant Petersen maa ikke bytte Motorcykle eller Bil, uden at det er et offentligt Anliggende, som der gribes ind i, det maa nøje overvåges, det maa kontrolleres, det gaar slet ikke an, at vi ikke faar en skarp Kontrol

med hele dette Forhold, at Folk bytter Cykler eller Motorvogne. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, der i Efteraaret hævdede, at „Kontroleringen“ var et specielt Punkt paa Socialdemokratiets Valgprogram, hvad han nu mener om denne „Kontrolering“ af denne hidtil som privat ansete Affære, at man bytter en Motorcykle med en anden; jeg spørger, hvad han mener om, at en saadan Sag nu drages ind og ophøjes til at være et offentligt Anliggende, der nødvendiggør en offentlig Kontrol.

Jeg glemte før, da jeg endnu var ved de egentlige Toldskatter, at nævne Toldforhøjelsen paa tørrede Frugter; jeg har et Par Ord endnu at sige om Automobilskatten, men maa indhente den Forsømmelse, jeg gjorde mig skyldig i — man har jo ikke haft Tid til at udarbejde sit Foredrag saa planmæssigt i Dag eller skrive saa mange Notitser op. Jeg glemte de tørrede Frugter, og hvad dermed hører sammen, men skal nu nævne, at Procentforhøjelsen for en Række billigere Varer er meget større end for en Række finere Varer. Man kan sige, at de finere Varer i Forvejen er saa højt beskattet, at det ikke gaar an at give dem samme Procentforhøjelse som de billigere, men jeg gør dog opmærksom paa dette Forhold. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, og Finansministeren sagde det paa en Maade ogsaa, at man rørte ikke ved Ting, som vel kunde kaldes Luksus, men som dog var blevet almindeligt Forbrug og Levnedsmiddel. Det synes jeg imidlertid, man gør her. Naar man gaar saa vidt som til at beskatte Svesker og Rosiner saa overordentlig stærkt, rører man ved Ting, der er gaaet ind i det almindelige Forbrug og bruges af den jævne Befolkning. Det ærede Medlem mente, at det kun var Højtidsuppen, Søndagssødsuppen, der blev beskattet. Det maa være mange Aar, siden det ærede Medlem færdedes ude paa Landet; det sker vist kun under Valgkampagner nu. Han er født og opvokset paa Landet ligesom jeg, men han færdes der aabenbart ikke saa meget, heller ikke som Agitator; jeg ved i alt Fald, at naar jeg som Taler kommer ud paa Landet og kommer hos en Husmand eller en Gaardmand, saa er den bedste Ret, de i en Fart kan sætte for mig, Sød-suppe med rigeligt af Svesker og Rosiner. (Afbrydelse: Det er ogsaa en Fest, naar der kommer Gæster.) Ja, det erkender jeg, ligesom om Søndagen, men det er i det hele en Ret, der bruges, saa snart man vil gaa en lille Smule ud over den daglige Mælke-mad. Det er efterhaanden blevet en almin-